

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720010505
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720010505.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie obžalovaného B. K. proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 4T/25/2020 z 17.5.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Martin, sp.zn. 4T/25/2020 zo 17.5.2021 vo výroku o treste u obžalovaného B. K..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného B. K., nar. XX.XX.XXXX v W., bytom W. - B. ul.
O. XXXX/X,

o d s u d z u j e:

Podľa § 245 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák.) a § 38 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný B. K. uznaný vinným zo spáchania zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. so spoluobžalovaným Z. H. na skutkovom základe, ako je uvedený v napadnutom rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol podľa § 245 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovaným B. K. a Z. H. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Wondericon, s. r. o., Bratislava, škodu vo výške 16 000,83 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného Wondericon, s. r. o., Bratislava, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným B. K. a Z. H. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group škodu vo výške 32 873,43 eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný B. K.. V odvolaní uviedol, že predmetný rozsudok bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Súd sa nezaoberal v plnej miere jeho tvrdeniami, ktoré uviedol v prípravnom konaní. Mal pocit, že niekto sa v budove nachádza, pričom ale v bezprostrednej blízkosti nikoho nevideli. Veci, kde molitan položili, boli akoby dopredu pripravené a mohli byť pripravené inou osobou aj zapálené inou osobou. Nechceli klamať a preto hovorili neurčito a boli toho názoru, že prípravným konaním sa preukáže, ako zdroj požiaru, tak i podaná správa o priebehu požiaru a buď sa vylúči alebo nevylúči tá skutočnosť, že mohla založiť požiar pred nimi v týchto priestoroch iná osoba. Nikto nezisťoval skutočnú hodnotu zhoreného molitanu. Táto skutočnosť má veľký význam z hľadiska použitia právnej kvalifikácie ako i trestnej sadzby, ktorú súd môže uložiť za spáchanie tohto skutku. To isté platí o samotnej budove, ktorá bola požiarom poškodená, kde tak isto bolo neprehľadne urobené vyjadrenie a vychádzalo sa zo základnej sumy 63 740 eur, pričom neboli brané do úvahy odpisy, ako i stav, ktorý existoval v čase vzniku požiaru. Krajský súd preto žiada, aby preskúmal zákonnosť postupu prvostupňového súdu, ako i nutnosť vychádzania neprimerane vysokého trestu vzhľadom na tú skutočnosť, že nemal úmysel spáchať uvedený zločin, skutočne k tomu došlo z neobľahčivosti, z ktorého dôvodu trest uložený prvostupňovým súdom považuje za neprimerane prísny a žiada o jeho zmiernenie.

Obžalovaný Z. H. sa k odvolaniu obžalovaného B. K. vyjadril, že nie je pravdou, že došlo k spoločnému založeniu požiaru. Tento požiar vznikol bez akéhokoľvek pričinenia B. K.. V tom čase bola veľká zima a chcel sa ohriať a preto založil oheň. Nepredpokladal, že by došlo k rozšíreniu ohňa na veci, ktoré sa tam nachádzali. B. K. mu hovoril, že to nemá robiť. B. K. sa spolu s ním snažil uhasiť požiar, čo sa im nepodarilo. V prípravnom konaní opakovane uviedol veci, ktoré počul od policajtov. Žiada preto B. K. oslobodiť spod obžaloby.

Krajský súd na podklade podaného odvolania obžalovaného B. K. preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, týkajúcich sa obžalovaného K., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, pričom odvolanie krajský súd považuje za dôvodné, avšak z iných dôvodov ako v ňom boli uvádzané.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu. Pokiaľ ide o dôkazy vykonané prvostupňovým súdom tieto prvostupňový súd vyhodnotil v súlade so zákonom a dospel k správne záveru o vine obžalovaného. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti, a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Vinu obžalovaného B. K. považuje aj krajský súd za dostatočne preukázanú, a preto sa s jeho odvolacími námietkami nestotožnil.

Obidvaja obžalovaní sa k spáchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu priznali a popísali ako sa obaja podieľali na zapalovaní molitanu. Z ich výpovedí je teda jednoznačne zrejmé, že skutok spáchal aj obž. B. K., keď aj on podpaľoval molitan. Túto skutočnosť jednoznačne potvrdil aj obž. Z. H.. Ich výpovede sa zhodujú, vzájomne dopĺňajú a korešpondujú aj s inými vo veci vykonanými dôkazmi.

Pokiaľ obžalovaný B. K. v podanom odvolaní uviedol, že mal pocit, že niekto sa v budove nachádza, pričom ale v bezprostrednej blízkosti nikoho nevideli a veci, kde molitan položili, boli akoby dopredu pripravené a mohli byť pripravené inou osobou aj zapálené inou osobou, krajský súd poznamenáva, že ide len o ničím nepodložené úvahy obžalovaného, ktoré odporujú jeho výpovedi, ako aj výpovedi obžalovaného Z. H., z ktorých je zrejmé, že skutok spáchali iba obž. K. a obž. H. a nie iná osoba.

Pokiaľ sa obž. Z. H. vyjadril k odvolaniu obž. K. v tom smere, že obž. K. požiar nezaložil, toto jeho tvrdenie vyvrátil vo svojej výpovedi sám obž. K. a napokon aj sám obž. Z. H..

Krajský súd sa stotožňuje aj s výškou škody určenou okresným súdom. Výška škody bola preukázaná na základe Odborného vyjadrenia č. 97/2020, vypracovaného znaleckou organizáciou JHS s.r.o., z ktorého je zrejmé, že konaním obžalovaných bola spôsobená škoda vo výške 59 142,36 eur. Pokiaľ obžalovaný B. K. v podanom odvolaní namietal, že v konaní nikto nezisťoval skutočnú hodnotu zhoreného molitanu, krajský súd uvádza, že predmetom Odborného vyjadrenia č. 97/2020 bolo určenie výšky poškodenia budovy Tatra nábytok v Martine, v ktorej bol založený požiar, a teda hodnota stavebných prác nevyhnutných na uvedenie budovy do pôvodného stavu (stavu pred požiarom). Predmetom odborného vyjadrenia nebola výška škody spôsobená zhorením molitanu, nakoľko škoda na molitane nie je zahrnutá do výšky spôsobenej škody. Išlo len o škodu spôsobenú na samotnej budove Tatra nábytok. Obžalovaný B. K. tiež namietal, že neboli brané do úvahy odpisy, ako i stav budovy, ktorý existoval v čase vzniku požiaru. S touto námietkou sa krajský súd opäť nestotožnil, nakoľko podľa obsahu Odborného vyjadrenia č. 97/2020 výšku škody predstavovali náklady opravy požiarom zničenej budovy. Krajský súd preto považuje odvolacie námietky obž. P. K. aj v tomto smere za nedôvodné.

Pokiaľ ide o trest uložený obžalovanému, krajský súd poznamenáva, že prvostupňový súd nesprávne neprihliadal na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. a to, že už bol za trestný čin odsúdený. Pri postupe podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. je vylúčené len použitie § 38 ods. 4 Tr. zák., pokiaľ ide o prevahu priťažujúcich okolností, čo však nie je v posudzovanom prípade. Preto bolo potrebné v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadať na jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť.

Krajský súd preto na základe odvolania obžalovaného B. K. zrušil výrok o treste u obž. B. K. a sám podľa § 245 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., (§ 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák.) a § 38 ods. 5 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého zaradil obžalovaného ako prvostupňový súd do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Takýto trest možno podľa názoru krajského súdu považovať za objektívny obraz individuálnej a generálnej prevencie, ako aj represívnej stránky trestu. Ide o trest, ktorý podľa názoru krajského súdu je spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného a taktiež dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Krajský súd zaradil obžalovaného B. K. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zákonu zodpovedá aj výrok o náhrade škody, ktorá bola v trestnom konaní objektívne preukázaná a tento výrok zodpovedá aj riadne uplatneným nárokom na náhradu škody poškodenými spoločnosťami.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.